

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

20 lipca

Nr. 20

Rok 1933.

Cena numeru pojedynczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą 1 zł 35 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu”, należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU:

Poz.: 180—z dnia 1 lipca 1933 r. L. D. V. 27.277/5 w sprawie opłat stemplowych od podań 205

WYKŁADNIA USTAWY O OPŁATACH STEMPLOWYCH:

Poz.: 181—Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu. 206

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Komunikat

OGŁOSZENIA.

180.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 1 lipca 1933 r. L. D. V. 27.277/5

w sprawie opłat stemplowych od podań.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że w ostatnim czasie niektóre urzędy państwowe — w związku z wejściem w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580) — stosują w zakresie opłat stemplowych od podań pewną procedurę, która nie tylko jest niezgodna z obowiązującym prawem, ale nadto powoduje zgoła zbyteczne zwiększenie pracy. Procedura ta jest następująca:

Urząd państwowy, załatwiwszy podanie mimo nieuiszczenia opłaty stemplowej i wezwawszy jednocześnie petenta, by uiszczył opłatę stemplową w ciągu dwóch tygodni (art. 152 ustęp przedostatni, ustawy z dnia 1.7.1926 r. o opłatach stemplowych, (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41,

poz. 413 i § 180 rozporządzenia wykonawczego z dnia 10.X 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842), następnie, po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu dwutygodniowego, wystosowuje do urzędu skarbowego, w którego okręgu mieszka petent, wniosek o zarządzenie przymusowego ściągnięcia opłaty. Do pisma, zawierającego ten wniosek, jest załączony odpis wezwania, które otrzymał petent (wzór 12 do powołanego § 180); w temże piśmie zaznacza urząd, że „załączone wezwanie dojrzało do egzekucji”. Takie ujęcie miało ten skutek, że urzędy skarbowe żądały zastosowania procedury, przewidzianej w §§ 13 i 14 powołanego rozporządzenia, a mianowicie sporządzenia tytułu wykonawczego.

Powyższa procedura jest sprzeczna z postanowieniami, zawartymi w ustępie ostatnim powołanego § 180 rozporządzenia wykonawczego. W myśl tych postanowień urząd, do którego wniesiono podanie ma, w razie bezskutecznego upływu terminu dwutygodniowego, jedynie zapatrzeć drugi egzemplarz wezwania w adnotację: „Opłaty do dnia nie uiszczono” oraz w podpis i pieczęć urzędu i następnie prze-

ślać ten egzemplarz wezwania, **bez dalszego pisma**, właściwemu urzędowi skarbowemu. „Wierzycielem” w rozumieniu powołanego rozporządzenia Rady Ministrów (§ 5 tego rozporządzenia) nie jest w przypadkach, o których mowa, ten urząd, do którego wniesiono podanie ale urząd skarbowy, który w myśl §-u 180 powołanego rozporządzenia wykonawczego został zawiadomiony o nieuiszczeniu opłaty i który na skutek tego zawiadomienia zapisuje daną należność do swej księgi bierczej.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia o powyższym jednocześnie wszystkie władze centralne z prośbą o zawiadomienie organów podwładnych.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *P. Michalski.*

181.

WYKŁADNIA

ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41. poz. 413).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

378. (art. 111 i 112). Pełnomocnictwo procesowe (art. 91 kodeksu postępowania cywilnego: Dz. U. R. P. Nr. 112, z r. 1932, poz. 934) podlega opłacie w wysokości 3 zł., jeżeli upoważnia do zastępstwa w sprawie, która należy w pierwszej instancji do właściwości sądu okręgowego, a w wysokości 1 zł. jeżeli upoważnia do zastępstwa w sprawie, która należy w pierwszej instancji do właściwości sądu grodzkiego. Wprawdzie pełnomocnictwo takie — w myśl powołanego art. 91 — upoważnia z samej ustawy również do zawarcia ugody, zrzeczenia się lub uznania oraz do odbioru kosztów procesu od strony przeciwnej, a zatem do czynności, które mogą odbyć się poza sądem; gdy jednak według intencji ustawodawcy (wyrażonej w powołanym art. 91) wymienione czynności wiążą się z czynnościami, przedsiębranymi wobec sądu, w zespół normalny, przeto należy zastosować analogicznie art. 2 u. o. s. i poprzestać na wymienionych wyżej stawkach 3 zł. i 1 zł. wiążących się z głównym zadaniem pełnomocnika

procesowego, którem jest zastępstwo wobec sądu.

Natomiast do pełnomocnictwa procesowego, zawierającego też upoważnienie **do odbioru zasądzonego przedmiotu sporu**, zasadniczo nie mają zastosowania wymienione dwie stawki w wysokości 3 zł. i 1 zł., gdyż art. 91 kodeksu postępowania cywilnego nie wymienia odbioru przedmiotu sporu. Pełnomocnictwo takie nie może jednak podlegać opłacie wyższej, niż łączna należność tytułem opłat stemplowych **od dwóch** pism, z których jedno zawierałoby tylko pełnomocnictwo procesowe, drugie zaś tylko upoważnienie do odbioru zasądzonego przedmiotu sporu. A zatem pełnomocnictwo procesowe w sprawie o roszczenie pieniężne, którego kwota przewyższa 500 zł., podlega **zasadniczo** opłacie w wysokości 4 zł. (t. j. 3 zł. plus 1 zł.), jeżeli sprawa należy w pierwszej instancji do właściwości sądu okręgowego, względnie w wysokości 2 zł. (t. j. 1 zł. plus 1 zł.), jeżeli sprawa należy w pierwszej instancji do właściwości sądu grodzkiego. Pełnomocnictwo procesowe, zawierające upoważnienie do odbioru zasądzonego przedmiotu sporu, podlega jednak opłacie w wysokości 3 zł., względnie (o ile chodzi o sądy grodzkie) w wysokości 1 zł.: a) w sprawach o roszczenie pieniężne, którego kwota nie przewyższa 500 zł., b) w sprawach o roszczenie pieniężne z tytułu stosunku służbowego — bez względu na wysokość roszczenia, c) w sprawach majątkowych, których przedmiotem nie jest roszczenie pieniężne.

Jeżeli w sprawie o roszczenie pieniężne, niewynikające ze stosunku służbowego, powód — obok roszczenia głównego — żąda odsetek, pożytków i kosztów (art. 16 kodeksu postępowania cywilnego), stawka w wysokości 3 zł., względnie 1 zł., może być zastosowana tylko wówczas, gdy jest niewatpliwe, że suma łączna należności głównej i należności ubocznych, do której odbioru jest upoważniony pełnomocnik, nie przewyższy 500 zł. (L. D. V. 31166/5/33).

KOMUNIKAT

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że została skradziona pieczęć urzędowa do laku z napisem w otoku „Komisarz Kontroli Skarbowej rej. 15 w Mysłowicach” o numerze rozpoznawczym 1, którą unieważnia się.